

วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

มีความสำคัญเพราะเกี่ยวเนื่องด้วยพระรัตนตรัย คือ

พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ เราสามารถศึกษาเรียนรู้

ประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนา ผ่านวันสำคัญทาง

พระพุทธศาสนา รวมทั้งวิธีปฏิบัติตนในวันสำคัญดังกล่าว

ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

วันมาฆบูชา

วันมาฆบูชา หรือ มาฆปุณณมีบูชา หรือมาฆปุรณมีบูชา คือ การบูชาในวันเพ็ญเดือน 7 ซึ่งเป็นชื่อเรียกของพิธีบูชาและการทำบุญในทางพระพุทธศาสนาอย่างหนึ่ง โดยปรารภการประชุมใหญ่ของพระสาวกเรียกว่า “จาตุรงคสันนิบาติ”

“จาตุรงคสันนิบาต” แปลว่าการประชุมพระสงฆ์สาวกของ
พระพุทธเจ้าที่ประกอบด้วยองค์สี่หรือการประชุมพร้อมกันด้วยองค์ 4

1. พระสงฆ์สาวกจำนวน 1,250 รูปมาประชุมพร้อมกันโดยมิได้นัด
หมาย

2. พระสงฆ์สาวกเหล่านั้นล้วนเป็น “เอหิภิกขุ” คือได้รับการ
อุปสมบทโดยตรงจากพระพุทธเจ้า

3. พระสงฆ์สาวกเหล่านั้นล้วนเป็นพระอรหันต์

4. พระพุทธเจ้าทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญ
ของพระพุทธศาสนา

วันวิสาขบูชา

ตรงกับวันเพ็ญเดือน 6 ของทุกปีถ้าปีใดมีอธิกมาสคือ เดือน 8
สองหนก็เลื่อนไปเป็นวันเพ็ญเดือน 7 วันวิสาขบูชานี้ถือเป็นวัน
คล้ายวันประสูติ วันตรัสรู้ และวันปรินิพพานของพระพุทธเจ้า

วันอาสาฬหบูชา

เป็นวันที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าได้แสดง พระปฐมเทศนา หรือการ
แสดง พระธรรมครั้งแรก หลังจากที่ได้ตรัส
รู้ได้ 2 เดือนเป็นวันที่เริ่มประดิษฐาน
พระพุทธศาสนา เนื่องจากมี

องค์ประกอบของ พระรัตนตรัยครบถ้วนคือ พระพุทธ พระธรรม
และพระสงฆ์

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร แปลว่า สูตรของการหมุนวงล้อแห่งพระธรรม ให้เป็นไปมีความโดยย่อว่า ที่สุด 2 อย่างที่บรรพชิตไม่ควรประพฤติปฏิบัติ คือ การประกอบตนให้อยู่ในความสุขด้วยกาม ซึ่งเป็นธรรมอันเลวเป็นของชาวบ้าน เป็นของปศุชน ไม่ใช่ของพระอริยะ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์ที่สุด อีก ทางหนึ่งคือ การประกอบกามารมณ์ให้เกิดความลำบาก ไม่ใช่ของพระอริยะ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์

วันอาสาฬหบูชาจึงเป็นวันที่พุทธศาสนิกชนจะได้ร่วมกัน
น้อมระลึกถึงคุณพระรัตนตรัยศึกษา พระธรรมวินัยอันเป็นแก่น
แท้ของพระพุทธศาสนาให้เข้าใจอย่างถูกต้องตรงทางแล้วนำไป
ประพฤติปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ตนและประโยชน์ผู้อื่นต่อไปชั่ว
กาลนาน

วันเข้าพรรษา

เป็นวันที่พระสงฆ์เริ่มอยู่จำพรรษาตลอด 3 เดือน ในฤดูฝน
ตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำเดือน 8 จนถึงกลางเดือน 11 วันเข้าพรรษาที่
พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตไว้มีอยู่ 2 วันคือ

วันเข้าปุริมพรรษา คือเข้าพรรษาแรก ตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ
เดือน 8 ไปจนถึงวันเพ็ญกลางเดือน 11

วันเข้าปัจฉิมพรรษา คือวันเข้าพรรษาหลัง ตั้งแต่วันแรม 1
ค่ำเดือน 9 ไปจนถึงวันเพ็ญเดือน 12

ตามประวัติกล่าวไว้ในสมัยพุทธกาล ภิกษุได้
ท่องเที่ยวจาริกไปยังที่ต่าง ๆ แม้ฤดูฝนทำให้ไปเหยียบข้าว
กล้าของชาวบ้านเสียหายหรือเหยียบย่ำสัตว์เล็กสัตว์น้อยถึง
แก่ความตายพระพุทธเจ้าจึงทรงวางระเบียบให้พระภิกษุ
อยู่ประจำตลอดเป็นเวลา 3 เดือนครับ

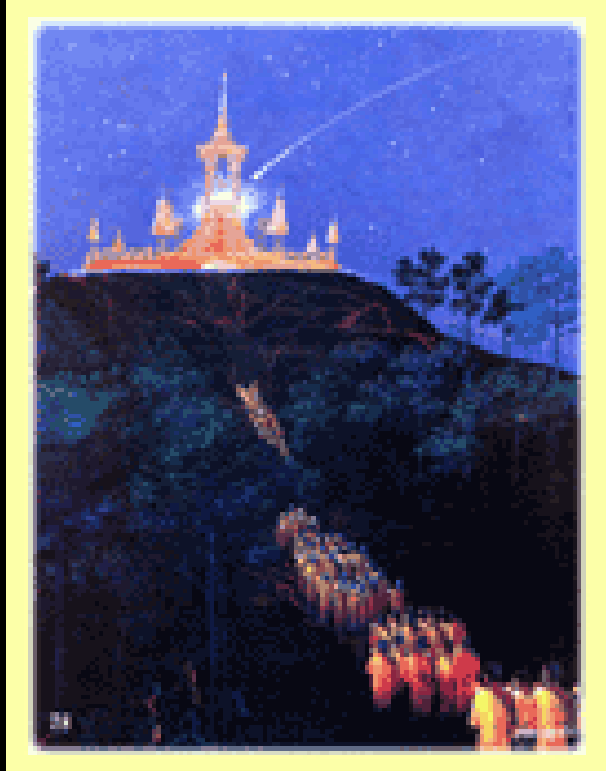
วันออกพรรษา

ตรงกับวันเพ็ญ (ขึ้น 15 ค่ำ) เดือน 11 เป็นวันที่พระภิกษุ
สงฆ์ออกจากจำพรรษา หรือการอยู่ประจำที่ตลอดฤดูฝน เป็น
ระยะเวลา 3 เดือน ต่อจากวันนี้ไปพระภิกษุสงฆ์ก็สามารถจาริก
ไปในที่ต่าง ๆ และค้างแรมในที่อื่นได้

วันออกพรรษานี้มีการทำปวารณา ในหมู่พระภิกษุสงฆ์คือให้
พระภิกษุสงฆ์ทำปวารณาแทนการทำอุโบสถสังฆกรรม ยอมให้ว่ากล่าว
ตักเตือนซึ่งกันและกัน ต่างรูปต่างกล่าวคำปวารณาตามลำดับอาวุโส

ในวันออกพรรษาตามประวัตigl่าวว่าเป็นวันที่
พระพุทธเจ้าเสด็จลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ หลังจากที่ได้เสด็จ
ไปจำพรรษาและแสดงพระธรรมเทศนาโปรดพระพุทธมารดา
การเสด็จลงจากดาวดึงส์ครั้งนั้น ได้เสด็จลงมา ณ เมืองสังกัสสะ
บรรดาพุทธศาสนิกชนจึงพากันไปตักบาตรแด่พระพุทธเจ้า
เรียกว่า ตักบาตรเทโว คำเต็มคือ ตักบาตรเทโวโรหณะ คำว่า
เทโวโรหณะ แปลว่า การหยั่งลงจากเทวโลก

วันอัฐมีบูชา

ตรงกับวันแรม 8 ค่ำ เดือน 6 หรือ
เดือน 7 นับถัดจากวันวิสาขบูชาไป 7 วัน
เป็นวันคล้ายวันถวายพระเพลิงพระพุทธ
สรีระของพระพุทธเจ้าที่เมืองกุสินารา จึง
ถือเป็นวันสำคัญที่ระลึกถึงพระพุทธองค์
อีกวันหนึ่ง

วันธรรมสวนะ

วันพระ หรือ วันธรรมสวนะ หมายถึง วันประชุม
ถือศีลฟังธรรมในพุทธศาสนา (ธรรมสวนะ หมายถึง การ
ฟัง ธรรม) กำหนดเดือนทางจันทรคติละ 4 วัน ได้แก่ วันขึ้น
8 ค่ำ วันขึ้น 15 ค่ำ (วันเพ็ญ) วันแรม 8 ค่ำ วันแรม 15 ค่ำ
(หากเดือนใดเป็นเดือน ขาด ถือเอาวันแรม 14 ค่ำ)

ในวันพระ พุทธศาสนิกชนถือเป็นวันสำคัญ ควร ไป
วัดเพื่อทำบุญ ถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์ และฟังธรรม
สำหรับผู้เคร่งครัดในศาสนาอาจถือศีลแปดในวันพระด้วย
นอกจากนี้ชาวพุทธยังถือว่าวันพระไม่ควรทำบาปใด ๆ การ
ทำบาปหรือไม่ถือศีลห้าในวันพระถือว่าเป็นบาปยิ่งกว่าใน
วันอื่น วันโกน เป็นภาษาพูด หมายถึง วันก่อนวันพระ 1 วัน